

Vergaderjaar 1993–1994 Nr. 91e

22 849

Wet belastingen op milieugrondslag

22 851

Invoering van en aanpassing van een aantal wetten aan de Wet belastingen op milieugrondslag (Invoeringswet Wet belastingen op milieugrondslag)

NADER VOORLOPIG VERSLAG VAN DE VASTE COMMISSIES VOOR FINANCIËN EN VOOR RUIMTELIJKE ORDENING EN MILIEUBEHEER¹

Vastgesteld 31 januari 1994

De memorie van antwoord gaf nog aanleiding tot het formuleren van de volgende opmerkingen en het stellen van de volgende vragen.

1. Algemeen

De leden behorende tot de **CDA**-fractie dankten de bewindslieden voor het uitvoerige antwoord op de door hen gestelde vragen in het voorlopig verslag hoewel het antwoord de bij hen aanwezige twijfel en scepsis helaas niet heeft kunnen wegnemen.

Zij herhaalden geen tegenstander te zijn van dit soort belastingheffing maar behielden grote twijfel over de budgettaire opportuniteit en de vormgeving ervan.

Naar hun mening zit een deel van de problematiek daarin dat de regering de milieudoelstellingen van het wetsvoorstel van secundaire betekenis acht en zich dus ook niet gehouden acht erg diep in te gaan op de plaats en functie ervan in het totale milieubeleid terwijl anderzijds het wetsvoorstel wel degelijk interfereert met dat beleid en de signalen zich vermenigvuldigen dat die interferenties deels negatief zouden kunnen zijn.

Geconfronteerd met een aantal vragen terzake verwijst de regering dan (op niet minder dan ongeveer 20 plaatsen in de memorie van antwoord) naar een nota die dit voorjaar naar de Tweede Kamer zal worden gezonden betreffende mogelijke aanpassingen van de voorgestelde wet en andere toekomstige besluiten. Deze gang van zaken versterkte de twijfel bij deze leden, en de leden van de fractie van **D66** sloten zich hierbij aan, over of dit wetsvoorstel rijp is voor finale afhandeling. Vooral ook, zo vervolgden de leden van de **CDA**-fractie, omdat de indruk groeit dat het milieubeleid zich zou kunnen ontwikkelen tot een lappendeken van niet altijd even goed op elkaar aansluitende maatregelen, bestaat er geen behoefte aan een nieuw instrument (of wellicht beter: aan een verbreding van een instrument) waarvan de consequenties onvoldoende zijn doordacht. Deze leden zouden van deze gelegenheid gebruik willen maken nogmaals een aantal vragen te stellen die tot dusver onvoldoende beantwoord zijn.

¹ Samenstelling:

Financiën:

Boorsma (CDA), (voorzitter), Van Dijk (CDA), Stevens (CDA), Van den Berg (PvdA), Schinck (PvdA), Schuyter (D66), Vis (D66), Van Graafeiland (VVD), Hilarides (VVD), De Boer (GroenLinks), Barendregt (SGP), Schuurman (RPF) en Veling (GPV).

Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer:

Baarda (CDA), Rongen (CDA), Van Muijen (CDA), Van Kuilenburg-Lodder (PvdA), K. Zijlstra (PvdA), (voorzitter), Schuyter (D66), Spier (D66), Ginjaar (VVD), Korthals Altes (VVD), Pitstra (GroenLinks), Holdijk (SGP), Schuurman (RPF) en Veling (GPV).

Het wetsvoorstel 22 849 is op zichzelf geen (lastendruk-neutrale) verschuiving van één soort belasting naar een andere soort – hoewel die indruk soms wordt gewekt – maar een verzwaring van de druk op huishoudens en specifieke groepen van, vaak kwetsbare, bedrijven. Verleden jaar werd de behandeling dan ook opgeschort «omdat de collectieve lastendruk anders te hoog zou oplopen».

De vraag dringt zich op of de situatie momenteel zoveel beter is. De conjunctureel, en mogelijk ook structureel, kwetsbare positie waarin de Nederlandse economie zich bevindt en de deplorabele werkgelegenheidsvooruitzichten maken elke vorm van lastenverzwaring kwestieus. Deze terughoudendheid zou ongetwijfeld moeten wijken als hogere belangen op het spel staan, zoals die van het milieu. Maar de bewindslieden worden niet moe erop te wijzen dat we ons van de gunstige milieueffecten van deze belasting niet te veel moeten voorstellen. Dat zijn maar neveneffecten, waarbij als minimum voorwaarde geldt dat «deze belastingen het milieu in ieder geval niet bezwaren» (memorie van antwoord blz. 4).

Deze leden zouden gaarne willen weten welke gevolgen de recentelijk bijgestelde berekeningen van de belastingontvangsten in 1993 hebben gehad voor de collectieve lastendruk in dat jaar en wat de doorwerkingen daarvan (en mogelijk andere nieuwe gegevens) zijn voor de lastendruk in 1994 en volgende jaren.

Een onvermijdelijk gevolg van het door deze leden volledig gesteunde milieubeleid is dat de op huishoudens en bedrijven drukkende energie-, water- en afvalverwerkingslasten de afgelopen jaren sterk zijn gestegen en dat in de komende jaren zullen blijven doen. Tenzij de regering van oordeel is dat het draagvlak en absorptievermogen voor deze lastenstijging onbeperkt is, en de lasten geen ongewenst afwentelings- en ontwijkgedrag zullen oproepen, zullen deze toch tot het noodzakelijke beperkt moeten blijven en zal terughoudendheid gewenst zijn vooral als ze geen aantoonbare bijdrage leveren aan het milieubeleid. Is op dit punt al niet van interferentie sprake met het milieubeleid, met name ook dat van de lagere overheden?

Zouden de bewindslieden een overzicht willen geven van de stijging van energie-, water- en afvalverwerkingslasten op huishoudens en bedrijven tijdens deze kabinetsperiode en van de voorgenomen c.q. verwachte verdere stijgingen in de komende vier jaar, de effecten van het onderhavige voorstel buiten beschouwing latend?

De bewindslieden hebben inderdaad, zoals zij in de memorie van antwoord (blz. 5) schrijven, gegevens verstrekt over o.m. lastenverdeling en bedrijfseffecten. Daarbij wordt de verdeling van de totale heffing over een aantal bedrijfstakken uitgedrukt in percentages van de omzet. Deze leden zouden het op prijs stellen als de heffing ook zou worden vergeleken met de rentabiliteit c.q. winstgevendheid van die bedrijfstakken (zo mogelijk ook als percentage van de omzet). De Vereniging van Nederlandse Papier- en Kartonfabrikanten heeft in haar brief van 25 november 1993¹ afwijkende cijfers gepresenteerd voor die bedrijfstak. Kan de regering die cijfers bevestigen, inclusief de conclusie dat deze sector ruim 11 maal zo zwaar wordt getroffen als de Nederlandse industrie gemiddeld?

De leden van de fractie van de **PvdA** stemden gaarne in met de algemene en bijzondere eisen, die naar het inzicht van de regering aan een goede belastingheffing dienen te worden gesteld. Zij betwijfelden evenwel of in dit wetsvoorstel aan deze eisen in voldoende mate recht wordt gedaan. Zij hadden daarbij in het bijzonder de eis van rechtvaardig-

---

¹ Deze brief is ter kennis gebracht van de bewindslieden en ter inzage gelegd op het Centraal Informatiepunt onder nr. 111 765.9.

digheid en de eis, dat een belasting als deze «niet contraproductief naar het milieu» mag uitwerken, op het oog.

Wat de eis van rechtvaardigheid betreft, waren zij het ermee eens, dat die tot zijn recht moet komen door middel van toepassing van het beginsel «de vervuiler betaalt». Er moet sprake zijn van een beslag, dat de vervuilende activiteit op een milieufunctie legt. Deze leden hadden deze eis in het voorlopig verslag als volgt verwoord: Onomstotelijk dient vast te staan, dat de te belasten activiteit het milieu aantast.

De bewindslieden laten in de memorie van antwoord weten dat zij de toepasselijkheid van deze stelling van de leden van de PvdA-fractie voor de voorgestelde belasting naar hun mening voldoende hadden onderbouwd in de memorie van toelichting. Deze leden waren het daarmee grotendeels eens voor de belasting op het storten van afval en de brandstoffenbelasting.

Deze leden waren erkentelijk voor het exposé van de bewindslieden over de verschillen en overeenkomsten van de in Nederland en in de E.G. voorgestelde belasting op energie. Zij hadden er kennis van genomen, dat het beoogde aanvangsniveau van dezelfde orde is. Kernenergie wordt in beide gevallen voor de helft belast. Juist gezien de overeenkomsten als deze vroegen deze leden zich af of het niet verstandiger ware geweest van meet af aan het energiedeel van de heffing over de kilowattuur-output om te slaan, zoals in het EG-voorstel, en niet over de inputs in de elektriciteitscentrales.

Hoe wordt in de verschillende EG-landen over de keuze tussen beide mogelijkheden gedacht? De leden van de fractie van de PvdA hadden kennis genomen van de herhaalde verzekering, dat de thans voorgestelde belastingen niet als eindstation moeten worden beschouwd. De regering heeft al toegezegd in het voorjaar van 1994 een notitie over de mogelijkheden voor verdere uitbreiding van milieugrondslagen voor belastingen naar de Tweede Kamer te zullen zenden. Hebben de bewindslieden het voornemen in die notitie ook de onvolkomenheden van verschillende wellicht dan bestaande varianten aan de orde te stellen? Zo ja, kan dan ook de belasting op grondwater ten principale aan de orde komen?

Bij de leden van de **SGP**-fractie is, als resultaat van de schriftelijke behandeling tot nog toe, de bestaande scepsis eerder toedangenomen. Alvorens tot een eindoordeel te kunnen komen wensen deze leden gaarne een antwoord van het kabinet op een aantal nadere vragen.

Moet uit de toezegging van de derde ondergetekende om via bepaalde verfijningen het maatschappelijk draagvlak te vergroten worden afgeleid dat het maatschappelijk draagvlak eigenlijk niet groot genoeg is?

Kan worden aangegeven naar welke verfijningen de gedachten uitgaan?

Heeft de Europese afwijzing van een energieheffing in alle EG-landen het kabinet reden gegeven tot bezinning op de invoering van de voorgestelde belastingen?

2. Grondwaterbelasting

Na nauwkeurige lezing van de memorie van antwoord zouden de leden behorende tot de **CDA**-fractie gaarne een nadere uiteenzetting ontvangen van de door de bewindslieden verwachte effecten van de belasting op grondwater en de wijze waarop deze het door de provinciale besturen, op basis van de Grondwaterwet, gevoerde beleid zou (kunnen) ondersteunen. Blijkens de memorie van antwoord is de argumentatie gebaseerd op de overweging dat grondwater, in kwantitatieve en kwalitatieve zin, schaars is en beoogt de belasting een prijssignaal te zijn om aan te geven dat men zuinig met het grondwater moet omgaan. Aangezien deze leden er niet van uitgaan dat de regering loze signalen afgeeft, moet worden aangenomen dat zij enig effect verwacht van de voorgestelde belasting.

Welke gevolgen verwachten de bewindslieden bij benadering, in kwantitatieve zin, van deze belasting, mede gezien de geringe prijs-elasticiteit en de hogere prijs van oppervlaktewater? Is het vergunningen-beleid van de provincies in dit opzicht ontoereikend?

Indien kwalitatieve overwegingen mede een rol hebben gespeeld bij dit belastingvoorstel, rijst de reeds eerder opgeworpen vraag waarom de belasting niet mede aangrijpt bij belangrijke verontreinigingen van het water, zoals het gebruik van nutriënten en bestrijdingsmiddelen (zie o.a. de brief van de Raad voor de Drinkwatervoorziening¹ d.d. 3-12-93).

Zouden de bewindslieden in willen gaan op de stelling van de Vewin dat grondwaterwinning die plaatsvindt conform een op basis van de Grondwaterwet verleende vergunning, een **niet** milieubezwarende activiteit is? En op de stelling van de Vewin, de Raad voor de Drinkwatervoorziening, de Provinciale Commissie voor milieu en water Noord Brabant, de Provincie Noord Brabant² en vele andere betrokken instanties dat de voorgestelde heffing contra-productief is voor het milieu en op een aantal punten strijdig met het vigerend beleid? Vormt de terugdringing van vooral het laagwaardig gebruik van grondwater een belangrijke doelstelling van dat beleid en, zo ja, hoe is daarmee te rijmen dat het onderhavige voorstel juist het hoogwaardig gebruik belast en het laagwaardig gebruik ontziet? Onderkennen de bewindslieden het risico dat een aantal van de (kleinere) afnemers van de waterleidingbedrijven de heffing zullen trachten te ontgaan door over te gaan op eigen winning, die zich onttrekt aan toetsing op milieu-effecten? Delen zij de mening dat de voorgestelde heffing op zich een negatieve invloed kan hebben op de financiële ruimte voor verdere investeringen? Wat is hun mening over het standpunt van o.a. de Provincie Noord Brabant dat bemetering van beregeningsinstallaties zeer wel mogelijk is maar dat medewerking van betrokkenen zeker niet wordt bevorderd door de in de onderhavige wet opgenomen vrijstellingen?

Deze leden onderschreven de stelling van de bewindslieden dat aan de voorgestelde belasting «veel haken en ogen verbonden zijn» (memorie van antwoord blz.17) maar achtten dit een reden te meer om te overwegen de vormgeving en uitvoering ervan over te dragen aan de provincies omdat alleen op die wijze een optimale aansluiting bij het milieubeleid is te verzekeren. Aangezien ook de commissie De Kam mogelijkheden ziet om deze belastingen over te dragen aan de provincies, zouden deze leden het op prijs stellen nu te worden ingelicht over het regeringsstandpunt terzake.

De argumenten van de regering voor de grondwaterbelasting, bij de voorbereiding in Tweede en Eerste Kamer gehanteerd, hebben de leden van de **PvdA**-fractie daarentegen niet kunnen overtuigen. Zij verbaasden zich erover, dat in de memorie van antwoord aan de Eerste Kamer wederom de onttrekking van grondwater een milieubelastende activiteit wordt genoemd.

Naar het oordeel van deze leden is bij verreweg het grootste gedeelte van de grondwaterwinning dat grondwater niet schaars. Het is, alweer voor het grootste deel, een onuitputtelijke bron, die deel uitmaakt van een steeds voortdurende kringloop. Zuiniger omgaan met grondwater dan tot nu toe, is dan ook slechts nodig voor zover er bij die kringloop meer water uit gaat dan binnen komt.

Deze leden hadden niet begrepen, waarom de regering met hen van mening verschilt over hun stelling, dat minimaal twee derden van de omvang van de grondwaterwinning niet tot aantasting van het milieu leidt. De in werkelijkheid aangetroffen vermindering van de kwaliteit van de natuurwaarde door verdroging is immers voor twee derde of meer zonder uitzondering toe te schrijven aan andere onttrekking van water c.q.

¹ Deze brief is ter kennis gebracht van de bewindslieden en ter inzage gelegd op het Centraal Informatiepunt onder nr. 111 765.20.

² Deze brieven zijn ter kennis gebracht van de bewindslieden en ter inzage gelegd op het Centraal Informatiepunt resp. onder nr. 11 765.28, 20, 1, 2 en 26.

te snel afvoeren van oppervlaktewater. Deze leden vroegen de regering om nadere argumenten op dit punt.

De leden van de fractie van de PvdA hadden zich verwonderd over de stelling van de regering, dat de belasting op grondwater vanuit het macro-perspectief en dus los van het micro-niveau moet worden gezien. Ook de regering is kennelijk van oordeel, dat voor een belasting op milieugrondslag als deze onomstotelijk moet vaststaan, dat de te belasten activiteit het milieu aantast. Deze leden vroegen of zij de redeneringen van de regering nu zo moeten begrijpen, dat de macro-schadelijkheid van grondwaterwinning wel, maar de micro-schadelijkheid niet onomstotelijk vast hoeft te staan. Wat blijft er nog van de vermeende macro-schadelijkheid over als minstens twee derden van de schade aan natuurwaarde de opgetelde micro-schadelijkheid niet blijkt te bestaan? Omdat andere activiteiten, met name ten behoeve van de landbouw, daarvoor verantwoordelijk zijn? Is «macro» dan niet de optelsom van alle «micro's»? Moet opgetelde micro-schadelijkheid van grondwaterwinning niet onontkoombaar leiden tot macro-onschadelijkheid? In dit verband zouden deze leden een reactie willen hebben op de resultaten van het onderzoek door RIVM, RIZA, enz. over «het effect van een vermindering van de onttrekking van grondwater, t.b.v. de drinkwatervoorziening op de verdrogings situatie», zoals die verwoord is door prof. dr.ir. C. van den Akker in een bijlage op een brief van de VEWIN¹. Dit onderzoek leidt tot de slotsom, dat het reduceren van de grondwaterwinning met 10% een verbetering van de natuurwaarde in de orde van 1% oplevert. Naar het oordeel van deze leden gaat een dergelijk laag percentage in de statistische ruis teloor. Heeft de belastingheffing op grondwaterwinning, mede de lage prijselasticiteit in aanmerking nemend, überhaupt dan nog zelfs maar een secundair effect, zo wilden zij weten.

Prof. van den Akker concludeert uit bovengenoemd onderzoek, dat de effecten van de grondwateronttrekking voor de drinkwatervoorziening «volledig worden overschaduwd door de nog steeds toenemende negatieve invloeden van andere ingrepen in het natuurlijke hydrologische systeem». Is de regering het er niet mee eens, zo vroegen deze leden, dat de «vervuiling» van dat systeem niet behoort te worden betaald door hen, die er niet of nauwelijks aan bijdragen? Waar is het vervuilende beslag, dat de grondwaterwinning op de milieufunctie van dat systeem legt? Als de regering dat niet zonder gebruik te maken van ongedefinieerde begrippen als «macro-perspectief» aan kan tonen komt de eis van rechtvaardigheid op de tocht te staan.

Bij de grondwaterbelasting waren de leden hier aan het woord nog gestoten op een mogelijkheid van contra-productieve effecten waarvoor zij de aandacht van de regering vroegen. Zij hadden de indruk, dat het toch al zeer grote gedeelte van de grondwateronttrekking door de landbouw, dat niet onder de belasting zal vallen – het gaat om 84% bij minder dan 40 000 m³ per jaar – nog groter zal kunnen worden als gevolg van de nieuwe belasting. Het zal dan immers nog voordeliger worden het drinkwater niet meer van het (belaste) waterleidingbedrijf te betrekken, maar zelf een put te slaan. Het volgende voorbeeld moge dit illustreren.

Een veehouder met 100 melkkoeien en 50 stuks jong vee heeft per jaar 2000 m³ drinkwater voor zijn vee nodig. De rekening daarvoor stijgt van 2000 x f 1,67 = f 3340 voor de nieuwe belasting tot 2000 (f 1,67 + f 0,38 belasting) = f 4100 daarna. Een bronwaterinstallatie kost inclusief de boring ca. f 11 000. Hij heeft die er in minder dan 3 jaar uit; de economische levensduur ligt rond de 15 jaar. Zal een met meer dan 20% versterkte prikkel om de belasting door eigen grondwaterwinning te ontgaan niet een beslissende grens gaan overschrijden?

¹ Deze brief is ter kennis gebracht van de regering en op het Centraal Informatiepunt ter inzage gelegd onder nr. 111 765.28.

De leden van de **SGP**-fractie hadden eveneens een aantal vragen met betrekking tot de grondwaterbelasting.

Welk bedrag per m³ wordt reeds door de provincies als grondwaterheffing via de Grondwet opgelegd? Gelden hierbij dezelfde vrijstellingen als in het wetsvoorstel?

Is de conclusie juist dat het onttrekken van de bestaande hoeveelheid grondwater slechts voor 10% bijdraagt aan de verdroging van Nederland?

Is het aantoonbaar dat drinkwater (uit grondwinning) nooit voorwerp van politieke prijsvorming is geweest uit overwegingen van volksgezondheid, hygiëne en eerste levensbehoefte? (brief Vewin 12-1-1994)

3. Afvalstoffenbelasting

De leden van de **CDA**-fractie zouden het op prijs stellen indien de bewindslieden (nogmaals) zouden willen ingaan op het bezwaar van verschillende afvaloverlegorganen en gemeenten dat de voorgestelde belasting «sterk contraproductief werkt op het bereiken van de landelijke doelstellingen van het afvalstoffenbeleid» en het illegaal storten van afval zal stimuleren. Dat betrokkenen zich daarmee bloot stellen aan vervolging, zoals de memorie van antwoord (blz. 22) opmerkt, zit reeds in het woord «illegaal» besloten en was hun dus bekend. Interessanter is een antwoord op de vraag of dit verschijnsel zich waarschijnlijk zal gaan voordoen, ondanks de beperkte kostenverhoging.

In het bovenstaande vroegen deze leden reeds aandacht voor de relatief hoge, cumulatieve belasting op de Nederlandse papier- en kartonfabrieken. De afvalstoffenbelasting kan hier sterk contra-productief uitwerken op de beleidsdoelstelling t.a.v. het hergebruik van oud papier. De bewindslieden merkten op dat «de papierindustrie deze kosten volledig kan doorberekenen aan de aanbieder van het oud papier». De industrie ontkent dat: «gezien het internationale karakter van de oud papierhandel in Nederland zijn structurele prijsverschillen voor oud papier tussen ons land en de ons omringende landen onmogelijk. Tevens is het fabrieken niet mogelijk ..... de afvalstoffenbelasting aan de consument door te berekenen».

Zouden de bewindslieden op deze argumenten willen ingaan en tevens hun mening willen geven over de conclusies van een in dezelfde brief genoemde studie van de Industriebank LIOF waarin de economische noodzaak voor een deel van de fabrieken over te gaan op het gebruik van cellulose wordt onderschreven?

Blijkens de memorie van antwoord (blz. 23) zal de regering het door de Unie van Waterschappen aangedragen probleem m.b.t. het zuiveringsslib nader onderzoeken. De leden van de CDA-fractie zouden gaarne vernemen wat het onderzoek heeft opgeleverd.

Wat de eis betreft dat een belasting als de in het wetsvoorstel genoemde niet contraproductief naar het milieu mag uitwerken, vroegen de leden van de **PvdA**-fractie de regering nog wat uitgebreider in te gaan op het probleem van het maatschappelijk draagvlak van de door de burger te dragen totale kosten van afvalverwijdering. Zij wilden in het bijzonder vernemen hoe intensief en dus effectief de controle op «afvaltoerisme» zal kunnen worden uitgevoerd.

De argumenten voor een tweede mogelijk contra-productief effect, te weten een verschuiving van oud papier naar cellulose als grondstof voor de papier- en kartonindustrie, werden naar het oordeel van deze leden niet afdoende in de memorie van antwoord ontzenuwd. In deze bedrijfstak zijn

immers, gezien het internationale karakter van de handel in oud papier, structurele prijsverschillen voor deze grondstof tussen Nederland en de omliggende landen nagenoeg onmogelijk. Dat zou betekenen, dat de kosten van het storten van oud papier juist niet doorberekend kunnen worden aan de aanbieder. Deze leden vroegen de regering dan ook de marktstructuur voor oud papier in een nader antwoord te willen betrekken.

4. Brandstoffenbelasting

Op welke wijze en in welke richting zal, zo vroegen de leden van de **CDA**-fractie, het onderhavige wetsvoorstel op stuk nr. 22 849 interfereren met de bereidheid van het bedrijfsleven, al of niet op grond van conventanten, tot omvangrijke investeringen op het gebied van milieu en energiebesparing? Hoe betrouwbaar is de overheid nog na intrekking van de korting op energieprijzen in verband met door het bedrijfsleven gedane investeringen in rookgasontzwaveling – een intrekking die volgens de regering zelf (blz. 24 memorie van antwoord) «kort nadat deze (de regeling) effectief was geworden, als onredelijk kon worden beschouwd»? Welke betekenis hechten de bewindslieden aan de mededeling van Hoechst aan de Minister van Economische Zaken (brief van 2 december 1993) dat de dreigende verhoging van de heffing, die voortvloeit uit het onderhavige wetsvoorstel, de onderneming heeft doen besluiten niet over te gaan tot mede-ondertekening van een door de minister afgesloten meerjarenafpraak over verbetering van de energie-efficiency. Meer in algemene zin: delen zij de constatering van de Raad van Nederlandse Werkgeversverbonden¹ (brief van 24 november 1993 aan de Eerste Kamer) dat eenzijdige Nederlandse maatregelen, die de lasten op een aantal sectoren verzwaren, de marges verkleinen van bedrijven die op dit moment juist bezig zijn met een omvangrijk investeringsprogramma op het gebied van milieu en energiebesparing?

Deze leden zouden het op prijs stellen van de Minister van Economische Zaken een uiteenzetting te mogen ontvangen van:

- a. zijn huidige beleid m.b.t. de (energie)lasten op Nederlandse bedrijven en de relatie daarvan met het onderhavige wetsvoorstel;
- b. de betekenis die hij in het kader van het milieubeleid hecht aan de inspanningen van het bedrijfsleven, al of niet op basis van afspraken, op het gebied van milieu en energiebesparing;
- c. het verband tussen (a) en (b).

5. Uraniumbelasting

Zou de regering, zo vroegen de leden van de **CDA**-fractie, zo nauwkeurig mogelijk inzicht willen geven in de verdeling van de uranium-heffing over de verschillende categorieën energiegebruikers en over de vraag of een betere verdeling mogelijk is? Bij welke bedrijven slaat de heffing in het bijzonder neer? Zou de regering in het bijzonder in willen gaan op de financiële consequenties van dit wetsvoorstel voor de energiekosten van bedrijven zoals Hoechst Holland N.V. en Pechiney Nederland N.V.? Het op blz. 24 van de memorie van antwoord gegeven antwoord «dat de gesignaleerde problematiek momenteel nog wordt bestudeerd» achtten deze leden ontoereikend. Zij zouden gaarne vernemen waartoe die studie heeft geleid en welke oplossingen zijn gevonden.

6. Budgettaire aspecten, bedrijfseffecten

De leden van de **SGP**-fractie wilden hier nog een aantal vragen over stellen.

¹ Deze brief is ter kennis gebracht van de bewindslieden en ter inzage gelegd op het Centraal Informatiepunt onder nr. 111 765.12.

Kan een nadere specificatie worden gegeven van de categorie «overig» zoals die in de tabel op blz. 25 van de memorie van antwoord is opgenomen?

Waarom is het niet mogelijk om aan te geven welke regio's door een dubbele belastingverhoging worden getroffen? (blz. 26 memorie van antwoord)

Kan worden aangegeven welke wijzigingen hebben geleid tot een verhoging van het tarief van f 17,50 tot f 20,50 per ton gestort afval? (blz. 26 memorie van antwoord)

De voorzitter van de commissie voor Financiën,
Boorsma

De voorzitter van de commissie voor Ruimtelijke Ordening en Milieu-
beheer,
K. Zijlstra

De griffier voor dit verslag,
Hordijk